

מציאות תלמוד תורה

• **המצווה ללמד תורה**

רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק א

- ג.** ושיח ועבדים וקטנים פטורים מהתלמיד תורה, אבל קטון אביו חייב למדוד תורה שנאמר ולמדתם את בנים
לדברם, ואין האשה חייבת ללמד את בנה שכל החיב למדוד חיב למד.

ה. כשהחיב אדום ללמד את בנו קר הוא חייב ללמד את בן שנאמר והודיעתם לבניך ולבני בניך,
ולא בזח וכן בלבך אלא מצוה על כל חכם וחכם מישראל ללמד את כל התלמידים אף על פי שאין בניו, שנאמר
ושונותם לבניך חייב השמעה למדו בניך אליו תלמידך שהتلמידים קרוין בנים שנאמר ויצאו בני הנביים,
אם כן לאה גאנטה עלי בון ועל בן בון, להקדים בון לבן בון ובון לבן חברו.

ג. וחיב לשכור מלמד לבנו למלמה, ואינו חייב ללמד בן חבריו אלא בחנות, מי שלא למד אביו חייב ללמד את עצמו
כשיכור שנאמר ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם..

שולחן ערוך יורה דעת הלכות תלמוד תורה סימן רמה

- ג** כשם שמצוה ללמד את בנו תורה, ואם לא למדו אבי, חייב ללמד לעצמו.
ב' כמו בלבך, [ה] אילו מצווה על כל חכם מישראל ללמד לתלמידים, שגם הם נקרים בנים, אלא שמצוה להקדים בנו לבן חביבו.

באר הגלות: ו) רמב"ם שם-^{הנ"ז ב} ז) ר' יונתן ברכות ט' ע' ו'

- **הבדיל בין החוגה למד את בנו לחוגה למד את התלמידים.**

ביאור הגר"א יורה דעת סימן רמה

- [ד] ולא לבןכו. ספרי וشنנותם לבניך אלו תלמידים וכן אתה מוצא בכ"מ שהתלמידים קרוים בניםכו:
[ה] (לייקוט) אליא מצאהכו. עב"ה ג' ואמרו (ת מהורה ט"ז א') עשר ורש ונגשו עשהכו (כיצא בדבר אתה אומר: רשותך נגשים ונגשו מאיר עיני שיניהם ה', בשעה שהתלמיד הולך אצל רביו ואומר לו: למדני תורה אם מלמדו - מאיר עיני שיניהם ה', ואם לאו, עשר ורש ונגשו עשה כולם ה', מי שעשאו חכם זהה - עשה אותו טפש, טיפש לזהה - עשה אותו חכם, זו משות ר' רותון)
ואמרו (סנהדרין צ' א' ב') כל המונע הלכתכו אמר רב יהודה אמר רב: כל המונע הלכה מפני תלמיד - Cainilo גוזלו מנהלת אבותינו, שנאמר תורה צוח להו משה מורשה קהילת יעקב, מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית.
ובחד"א פ"כ ז' ד"א הילא פרוס לרעב לחץך ואין רעב אלא הרעב מן ד"ת ואין לחם אלא ד"ת שנאמר הנה ימים באים נאים ה' והשליחות רעב הארץ לא רעב ללחםכו מכאן אמרו אם יש אדם שהוא מבין בד"ת פרנסתו מתורתו ג' כד' שתרבה חכמותו לו ומוסיפין לו עלייה וכל העשווה כן איןנו מנען הטובהכו ע"ש בארוכה ושם באותו הפרק כי תראה ערום וכיסיו פיאד אליא אם ראתה אדם שאין בו ד"ת הכנסהו לביתך ולמדחו ק"ש ותפללה ולמדחו פסוק אחד בכל יום או הילכה אחوت זדריהו בחמותו לפי שאין לך ערום בישראל אלא מי שאינו בו תורה ומכותו כ"מ"ש ואת עירום ועריה כן' ובאחד"ג ובגמ' בהרבה מקומות (ע"כ):

עבודות חילך הלכות תלמוד תורה פרק א

או ראה שצין חוץ כי אלה להורות שהוא מחייב ללמד לתלמידים הלכות וагדות וכל התורה יכולה לא רק תורה שככטב
וחכם ולמדו את כל התלמידים זהו אליו כבר בספרי ע"ז ציין מרן ז"ל כי ציוויהם שHAMOSPIIM על כל התלמידים, ובו יותר
ונדרה ובראש בז' נובאים הוי ותולא תלמידים הוי וכו' אבל רבינו הרץ כתוב שמצוות על כל חכם
והעתיקו גם מחק הגר"א ז"ל וא"ל דמודרשת הספרי אין לימוד אלא על החיזוק לימיד את תלמידיו שהמה כבר תלמידין
אליהם מוכיח ז"ל כל הצעות המבוקחין וכו' בפי הנובאים הוי ותולא תלמידים הוי וכו' אבל רבינו הרץ כתוב שמצוות על כל חכם

• (For profit, etc) organized through their savings. As can happen, you may encounter with many small
• local banks that you can go to, you will have to speak with your bank to see if they have the option
• of opening a business account.

• הינה נוספת בהבדל שבן למד את בנו ללמד את התלמידים

כף משנה הלכות תלמוד תורה פרק א

[ב] כשם שחייב אדם למד את בנו וכו'... אם כן למה נצווה וכו'. כוונת ריבינו לחת שני הבדלים בין בנו לבן חבירו, אחד דברנו קודם, שני חייב לשכור לו מלמד אם הוא יכול אבל בן חבירו אינו יכול לשכור לו מלמד דווקא בטורח גופו נתחייב אבל לא בהוצאה ממום....[ג] מי שלא למד אביו וכו'. פ"ק דקדושין (דף כ"ט):

דברים פרק א – החיוב למד מי שאינו בנו

(ד) שמע ישראל יתקע אלקי ים יתקע אפס:

(ה) ואפקת את יתקע אלגיר בכל-לבטה ובכל-נפשך ובכל-מעקה:

(ו) וסוי' הגדלים הכללה אשר אני מצוך פ"ם על-לבגה:

(ז) ושותפם לבנייך ודברת גם בשפטך בעיטול ובicketך בذرר ובקבורה נזקומה:

(ח) והשרעם לאות על-זבר וכוי לטעת בון עיניך:

(ט) וכתבעם על-מץאות ביעך ובשעניך: ס

דברים פרק יא – החיוב למד את בנו

(יג) וכיה אם-שמע תשמעו אל-מצומי אשר אני מזכה אתכם כיום לאקנה את-יתקע אלפהיק ולעבך בכל-לבטכם ובכל-נפשכם:

(יד) ונתמי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלהוש ואספת דג'ר ותירשך ויאגרה:

(טו) ונתמי עשל בשליך לבקמפר ואכלך ושבעת:

(טו') השמך לך יפח לאכרים וירעם ושבחת אלפים אסורים והשמפויהם לךם:

(יז) ותולה אפיק-זקוק גלים ועאר את-השליט ולא-היה מילר ואדלה לא תנקו את-יבולה ואגדתם מהלה מעלה הארץ בטבה אשר יתקע לנו לזכם:

(יח) ושמחתם את-זבכר אלה לעל-לבטכם ועל-נפשכם והשרעם אקם לאות על-זיכלם וכוי לטעת בון עיניכם:

(יט) ולמדתם אקם את-בנייכם לדבר גם בשפטך בעיטול ובicketך בذرר ובקבורה נזקומה:

(כ) וכתבעם על-מץאות ביעך ובשעניך:

(כא) למן רבו ימיכט ויעי' בנים על-קאדלה אשר נשבע יתקע לאבמייכם לעת לגם כי' השםם על-הארץ: ס

ספר יראים סימן רכה [דף י"ש - כת]

מייה מצוה בבניין יותר מאשר בני דכתיב ולמדתם אותם את בניכם לדבר בהם וההוא בניכם בניכם ממש כדامر, בקדושין פ"א [ל"ג] והודיעתם לבניך ולבני בניך והוא בניך דוקא מDUCTיב ולבני בניך א"כ מה ת"ל בניכם בניכם ולא בנותיכם אלמא בניכם דוקא וטעמא מי דכתיב בסמור לו למען ירבו ימיכם וימי בניכם וההוא בניכם דוקא דמסתמא בההוא בניכם שהאדם מקפיד ברבי ימיהם הכתוב מדבר..

ספר המצוות לרבנן מזכות עשה יא

והמצוות ה"א היא שצוטו לلمוד חכמת התורה וללמדה וזה הוא שנקרא תלמוד תורה והוא אמרו (שם) ושנונתם לבניך. ולשון ספרי לבניך אלו תלמידיך וכן אתה מוצא בכל מקום שהתלמידים קריים בניכם שפאמר יצאו בני הנבאים. שם נאמר ושנונתם שיוה מחוודה בטור פ"ר כשאדם שואלך דבר לא תהא מגמגם לו אלא אמר לו מיד. וכבר נכפל הצוי זהה פעמים רבות, ולמדתם ועשיתם, למען ילמדון (פ' וילך). וכבר התפזר הרזרע על מצוה זו ולשקד בה תמיד במקומות הרבה מן התלמיד.

קרית ספר הלכות תלמוד תורה פרק א

כי חייב לשכור מלמד לבנו הוא מולמדתם אותם את בניכם ומהודעתם לבניך ולבני בניכך והוא עשה וכפין עליה כמה דכפין לעשות סוכה או מצוה אחרת אבל חייב לימוד בן חברו הוא מפסוק ושנונתם לבניך ומשמע שיוה מחוודה בטור פ"ר כשאדם שואל דבר אל מגמגם בו אלא אמר לו מיד וזהו למד הוא עצמו לאחרים לא לשכור לו מלמד.